

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 62.457/1
van 12 december 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot regeling van steun aan consortia van ondernemingen voor onderzoek en ontwikkeling, ingebed in een ruimer samenwerkingsverband met onderzoeksorganisaties’

Op 10 november 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot regeling van steun aan consortia van ondernemingen voor onderzoek en ontwikkeling, ingebed in een ruimer samenwerkingsverband met onderzoeksorganisaties’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 7 december 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPS en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Paul DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 december 2017.

*

1. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP VAN BESLUIT

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering bevat een regeling betreffende de steun aan consortia van ondernemingen voor projecten van onderzoek en ontwikkeling die worden ingebed in een samenwerkingsverband met onderzoeksorganisaties. In het ontwerp wordt steun beoogd die is bestemd voor de voornoemde consortia en niet voor de onderzoeksorganisaties als zodanig. Het ontworpen besluit is complementair met een aantal andere recente besluiten van de Vlaamse Regering inzake steun voor onderzoek en ontwikkeling aan ondernemingen.

3. De ontworpen regeling kan worden geacht een voldoende rechtsgrond te vinden in de verschillende delegatiebepalingen van artikel 41*ter*, § 2, van het decreet van 21 december 2001 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

4. In de definitie van het begrip “consortium”, in artikel 1, 3°, van het ontwerp, wordt melding gemaakt van “niet-verbonden ondernemingen”. Hierover om nadere verduidelijking verzocht, deelde de gemachtigde het volgende mee:

“Dit begrip wordt vermeld in de definitie van een consortium. Een consortium wordt gevormd door 3 ondernemingen die niet verbonden mogen zijn in de zin dat geen enkele onderneming beslissingsbevoegdheid kan hebben over een andere, via bv een meerderheidsparticipatie in stemgerechtigde aandelen. Hierdoor zou er niet langer sprake zijn van 3 onafhankelijke entiteiten. Het begrip verbonden ondernemingen wordt concreet gedefinieerd in bijlage I Art 3 § 3 in de aanbeveling van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (C(2003)1422). Deze aanbeveling is opgenomen op de website van het agentschap als onderdeel van de toelichtingen aan de aanvragende ondernemingen: https://www.iwt.be/sites/default/files/subsidies/documenten/KMO_definitie_EU_06052003.pdf.”

Ter wille van de toegankelijkheid en de transparantie van de ontworpen regeling verdient het aanbeveling om de lijst met definities in artikel 1 van het ontwerp aan te vullen met een omschrijving van het begrip “niet-verbonden onderneming”. In die omschrijving zou kunnen worden verwezen naar de omschrijving van het betrokken begrip in de aanbeveling van de Europese Commissie van 6 mei 2003 waarvan wordt melding gemaakt in het antwoord van de gemachtigde.

Artikel 2

5. In artikel 2, eerste lid, van het ontwerp, wordt vermeld dat alle steun toegekend wordt binnen de grenzen en de voorwaarden van de algemene groepsvrijstellingsverordening, waardoor geen aanmelding van de steun bij de Europese Commissie vereist is.

In artikel 2, tweede lid, van het ontwerp, wordt evenwel voorzien in een uitzondering hierop: steun kan ook, mits aanmelding, gebeuren binnen de grenzen en de voorwaarden, vermeld in artikel 107 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie of binnen de grenzen en de voorwaarden van de kaderregeling, en dus niet binnen de grenzen van de algemene groepsvrijstellingsverordening. Het is in deze laatste hypothese niet duidelijk in welke mate het feit dat de steun wordt gegeven ‘met toepassing van dit besluit’ ook inhoudt dat de grenzen en de voorwaarden van de algemene groepsvrijstellingsverordening waaraan expliciet wordt gerefereerd in diverse bepalingen van het ontwerp¹ toepasselijk blijven. Dit dient het best te worden verduidelijkt in de tekst van het ontwerp.

Artikel 9

6. In artikel 9 van het ontwerp wordt bepaald dat, voor de toepassing van het ontworpen besluit, onder “werkdagen” moet worden verstaan “de werkdagen zoals ze gelden voor de Vlaamse overheid”. Een verwijzing van die aard is niet bevorderlijk voor de rechtszekerheid en de transparantie van de ontworpen regeling. Er zou integendeel in de tekst zelf van het ontwerp een duidelijke omschrijving van “werkdag” moeten worden opgenomen zodat het voor de bestemmingen van de norm meteen duidelijk is welke dagen als zodanig worden beschouwd.

Artikel 28

7. In artikel 28, eerste lid, van het ontwerp, wordt bepaald dat het beslissingscomité bij het Hermesfonds een negatieve beslissing kan nemen of “extra voorwaarden” kan stellen op basis van een of meer van de in dat lid opgesomde elementen. Het beslissingscomité kan ook al met toepassing van artikel 27, tweede lid, van het ontwerp, de steunverlening afhankelijk maken van “bijkomende concrete voorwaarden” die het oplegt. Uit zowel artikel 27, tweede lid, als artikel 28, eerste lid, van het ontwerp, lijkt te moeten worden afgeleid dat het beslissingscomité

¹ Zie bijvoorbeeld artikel 6 van het ontwerp betreffende de maximale steunintensiteit.

tot een voorwaardelijke steunverlening kan overgaan. De duidelijkheid van de ontworpen regelgeving zou ermee zijn gebaat indien de regels met betrekking tot de voorwaardelijke steunverlening in eenzelfde artikel zouden worden samengebracht. Op die wijze kan dan worden vermeden dat vragen rijzen met betrekking tot de precieze verhouding tussen de huidige artikelen 27, tweede lid, en 28, eerste lid, van het ontwerp.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME